

че: Чуйте мя, Геровааме, и всякий Израиль: Не трѣба ли да познаете, че Господь Богъ Израилевъ ꙗже даде царство-то надъ Израиль за всегда Давиду, нему и на сынове-тъ му ꙗже съзавѣтъ на соль? А Героваамъ Наватовъ-тъ сынъ, рабъ-тъ на Соломона Давидовъ-тъ сынъ, станъ и ꙗже подигна си противъ господари си. И събрахъ си при него нищожни и лоши ꙗже человекѣ, та ся укрѣпихъ противъ Ровоама Соломоновъ-тъ сынъ, когато бѣ Ровоамъ младъ и съ меко сърдце, и не можаше да устои противъ тѣхъ. И сега вы казываете да станете противъ царство-то на Господа, което е въ рѣцѣ-тъ на Давидовы-тъ сынове, защото сте голѣмо множество, и имате съсъ себе си златны телета, които Героваамъ ꙗви направи за богове. "Не отхвърлихте ли священници-тъ Господни, Аароновы-тъ сынове, и Левиты-тъ, и не направихте ли си священники спореждь народы-тъ на други-тъ земли? ꙗже всякой който приходя да ся освяти съ теле отъ говедо и седмъ овна, става священникъ на оубѣзи които не сж богове. А за насъ Іеова е Богъ нашъ, и не оставямы го: и священники-тъ, които служатъ Господу, сж Аароновы сынове: и Левиты-тъ, вързъ служение-то: И ꙗже всякъ заранъ и всякой вечеръ горятъ прѣдъ Господа всесъжженія и благовоненъ темянь: и пареждатъ ꙗже хлѣбове-тъ на прѣдложение-то върху чистъ-тъ тръпезъ, и златный-тъ свѣтильникъ, и свѣтила-та му, ꙗже за да гори всякой вечеръ; защото ный пазимъ стражъ-тъ на Господа Бога нашего; вы обаче го оставихте. И ето, Богъ самъ е съ насъ глава, и ꙗже священники-тъ му съ възклицателны трѣбы, за да възклициаватъ противъ васъ. Сынове Израилеви, ꙗже не ратувайте противъ Господа Бога на отцы-тъ си; защото нѣма да успѣете. А Героваамъ направи засаждъ-тъ да обыколи за да иде изъ отзадъ имъ: и тѣ бѣхъ прѣдъ лице-то на Іудъ, а засада-та задъ тѣхъ. И катъ разгледа Іуда, ето, бой-тъ бѣ отпрѣдъ и отзадъ: и извыкахъ къмъ Господа, и священники-тъ вѣстрѣхъ бѣхъ съ трѣбы-тъ. Тогдажъ Іудини-тъ мъжѣ възкликыхъ: и катъ възкликыхъ Іудини-тъ мъжѣ, Богъ ꙗже порази Героваама, и всякий Израиль, прѣдъ Авійъ и Іудъ. И бѣгахъ Израилеви-тъ сынове отъ лице-то на Іудъ: и прѣдаде ги Богъ въ рѣкѣ-тъ имъ. И направихъ Авія и неговитѣ людѣ голѣмо поразение въ тѣхъ: и падыхъ смъртно ранени отъ Израиль

петстотинъ тысячи избранни мъжѣ. И смирихъ ся Израилеви-тъ сынове въ она върѣме, а Іудини-тъ сынове ся прѣукрѣпихъ, ꙗже понеже турихъ надеждъ на Господа Бога на отцы-тъ си. И погна Авія вслѣдъ Героваама, и зѣ отъ него градове: Веелъ и села-та му, и Іесанъ и села-та ѣ, и Ефронъ и села-та му. И въ дни-та на Авійъ не придобы вече силъ Героваамъ; но ꙗже порази го Господь и ꙗже умръ. И укрѣпи ся Авія: и зѣ си четиринадесетъ жены, и роди двадесетъ и два сына, и шестнадесетъ дѣщери. А останхъ тѣ дѣянѣ на Авійъ, и дѣла-та му, и слова-та му, сж писаны въ повѣсти-тъ на пророкъ ꙗже Иддо.

ГЛАВА 14.

1 И заспа Авія съ отцы-тъ си, и погребохъ го въ Давидовъ-тъ градъ: а ꙗже вмѣсто него ся вѣцари Аса сынъ му. Въ неговитѣ дни земля-та му ся утиши десетъ години.
2 И направи Аса което бѣ добро и право прѣдъ Господа Бога своего. Защото махихъ олтари-тъ на чужды-тъ богове, и ꙗже высоки-тъ мѣста, и ꙗже истроши идолы-тъ, и ꙗже изсѣче Ашеры-тъ. И рече на Іудъ да търсятъ Господа Бога на отцы-тъ си, и да испълнявать законъ-тъ и заповѣди-тъ му.
3 Махихъ още отъ всякы-тъ Іудины градове высоки-тъ мѣста, и кумиры-тъ на слѣнце-то: и утиши ся царство-то прѣдъ него.
4 И съгради крѣпкы градове въ Іудъ: защото ся утиши земля-та, и нѣмаше той бранъ въ оубѣзи години, понеже му даде Господь покой. За това рече на Іудъ: Да съградимъ тѣзи градове, и да напомнимъ за тѣхъ стѣны, и стѣлпове, порты, и верей, додѣ смы господари на тѣхъ земѣ, понеже потърехмы Господа Бога нашего: потърехмы го, и даде ни покой отъ всякъждъ. И съградихъ и успѣхъ. А имаше Аса воинство отъ Іудъ триста тысячъ, които носѣхъ щитове и копія: а отъ Веніамина двѣстѣ и осмдесетъ тысячъ стрѣлы, които носѣхъ щитчета: всякы тѣзи бѣхъ силни съ крѣпостъ.
5 А ꙗже излѣзе противъ тѣхъ Зара Еѳіопянинъ-тъ, съ воинство сто тмы, и съ триста колесницы, и дойде дори едо Марисъ.
6 И излѣзе Аса противъ него, та ся оплчихъ на бой въ долъ-тъ Сефаѣж, при Марисъ. И ꙗже извыка Аса къмъ Господа Бога своего, и рече: Господи, ꙗже не е нищо

а 2 Пар. 7; 12, 13, 16.

б Числ. 18; 19.

в 3 Пар. 11; 26. 12; 20.

ж Сл. 9; 4.

з 3 Пар. 12; 28. 14; 9. Осѣа

8; 6.

и Гл. 11; 14, 15.

і Исх. 29; 35.

к Гл. 2; 4.

л Лев. 24; 6.

м Исх. 27; 20, 21. Лев. 24;

2, 3.

н Числ. 10; 8.

о Дѣян. 5; 39.

п Гл. 14; 12.

р 1 Лѣт. 5; 20. Псал. 22; 5.

с Исх. Нав. 15; 9.

т 1 Пар. 25; 38.

ѡ 3 Пар. 14; 20.

ф Гл. 12; 15.

—

а 3 Пар. 15; 8 и др.

б Вѣж. 3 Пар. 15; 14. Гл.

15; 17.

в Исх. 34; 13.

з 3 Пар. 11; 7.

д Гл. 16; 8.

е Исх. Нав. 15; 44.

ж Исх. 14; 10. Гл. 13; 14.

псал. 22; 5.

с 1 Пар. 14; 6.